

באר יצחק

א. "וירא אלוקים את האור כי טוב ויבדל" "ראהו שאינו כדאי להשתמש בו לרשעים, והבדילו לצדיקים לעתיד לבוא" (רש"י בשם חז"ל) אם כן לשם מה בראו, כדי לגווננו?

אלא, מכיון שהיה פעם בעולם אור כזה נעשה יותר קל להגיע אליו, כי אין זו אלא חזרה למה שהיה כבר. זה גם הטעם שהמלאכים מלמדים לעובר במעי אמו את כל התורה כולה, ומשכיחים אותה ממנו בלידתו, כדי שיוכל לחזור לדרגה זאת בנקל, והפעם מתוך בחירתו שלו.

רבי אליהו אליעזר דסלר

ב. "נעשה אדם" "אע"פ שיש מקום לאפיקורסים לרדות, לא נמנע הכתוב מללמד דרך ארץ ומידת ענוה שיהא הגדול נמלך ונוטל רשות מן הקטן" (רש"י, מחז"ל) צא ולמד מעלת הדרך ארץ, שכדאי היה להניח בתורה מקום למיניים לטעות, רק כדי ללמדנו דרך ארץ.

בשם הסבא מסלובודקה

"ויוצר ה'... פל חיות השדה ואת פל עוף השמים ויצא אל האדם לראות" חיה ועוף הזכיר, ואילו בהמה לא הזכיר. מדוע? אלא כיון שראש הפסוק לא בא אלא בשביל סופו, שהביא ה' את בעלי החיים אל האדם לקרוא להם בשמות, לכן חיה ועוף, שפראים המה בטבעם ורחוקים מן האדם, הוצרך הקב"ה להביאם אליו. לא כן הבהמה, שהיא ביתית בטבעה, ובין כך קרובה אצל האדם, לא הוצרך להביאם אליו, ומשום כך לא נזכרה.

בשם הגר"א

היגיון: מי יוצא בקלות ע"י חור בגודל סיכה? (השופת תבוא שפוע תבוא בעז"ה)

השופת פרשת האזינו: אתה שובר אותי כשאתה אומר את שמי – לומר שקט
השופת פרשת וילך: אני נעשה חד ככל שמשתמשים בי יותר, מי אני - מוח

היגיון: למה לא להתפעל מכל פועל ישועות? תשובה: איש אחד שהכתיר את עצמו בתואר 'פועל ישועות' הלך בליל שבת עם כמה ממעריציו וראה רח"ל משפחה שלימה יושבת במרפסת וצופה בטלוויזיה. כולו מלא חימה אמר 'פועל הישועות': שתיפול המרפסת!!! אבל, אמרו לו כמה מהמעריצים, הרי יש שם גם ילדים קטנים שהם תינוקות שנשבו, ומה חטאם שנולדו למשפחה כזו? אנא ממך, חוס עליהם. ויען 'פועל הישועות': יפה ביקשתם, קיבלתי את דבריכם. המרפסת לא תיפול!!! ובאמת כך הוזה. המרפסת לא נפלה. ויתפרסם המופת באזני הארץ כולה, ורבים מעמי הארץ באים להיוושע מברכותיו של בעל המופת שהצליח למנוע נפילת מרפסת בכח ברכתו.

פניתי לרופא שלי ואמרתי לו "ד"ר יש לי מים בברכיים, אבנים בכליות, וסיד בעצמות. הרופא ענה: אז מה אתה רוצה ממני אישורי בניה?!

"חלמתי חלום שאני בגן עדן," סיפר רב לאפיקורס. "וגם אותי ראית שם?" "שאל אותו. "כן, ואז הבנתי שזה רק חלום..."

רפואה שלימה

לרפואה שלימה: סגולה ישאב מים מבור או ממעיין במוצאי שבת, לפי שבאר מרים הנמצא בים כנרת מחזר על כל המעינות במוצאי שבת, ומי שמתמזל לו ופגע במים אלו מיד מתרפא מכל תחלואיו.

תרופה לכל פחדות: לימון.

המאכל הבריא ביותר: לכת עם בשר.

להסרת עיפות ושברון הגוף: ישתה מים חמים שהם מפטמין הגוף.

ספר רפואה שלימה – מאת הרב יצחק פחה זצ"ל
לרכישת הספר יש לפנות למספר 0527655652/3

עורך: יאיר אריאל

ברכת שבת שלום

לאורם נלך – החפץ חיים

השמחה בעיירה הקטנה הרקיעה שחקים. האוכל היה בצמצום גדול. בגדים ראויים כמעט ולא היו. קרובים נעדרו ואיש לא ידע מה קורה איתם. בנוסף לכל הקשיים – מקו החזית הגיעו שמועות מבהילות על כוחות האויב שמתקדמים במהירות. מלחמת העולם הראשונה גרמה ליהודים רבים לנדוד אל עמקי המדינות, בניסיון להיפגע כמה שפחות. גם הגאון רבי ישראל מאיר הכהן מראדין ברח עם ישיבתו לעיירה סנובסק, בה שהה מספר שנים עד תום המלחמה. כעת עברה השמועה ברינה בין הפליטים הרבים שמילאו את העיירה: "השיגו ארבעת המינים!" אז יש ארבעת המינים, אבל רק סט אחד. ליהודי סנובסק היה ברור מי יזכה ליטול אותו. בבוקר חג הסוכות הסתיימה חזרת השי"י. שקט השתרר בבית הכנסת, השמש ניגש בהתרגשות רבה עם ארבעת המינים לעבר החפץ חיים. אלא שגאון ישראל נענע בראשו לשלילה לתמיהת כולם וסימן לשליח הציבור להמשיך בהלל. לאחר התפילה ניגשו פרנסי הקהל נבוכים אל פוסק הדור שהתארח בעירם. "שמא מצא כבודו פסול בארבעת המינים שטרחנו להביא במסירות נפש?" "חלילה וחס!", הרגיע אותם החפץ חיים, ואף ביקש ליטול אותם כעת בברכה. "הלא תבינו", הסביר הכהן הגדול מאחיו במתק שפתיים לראשי הקהל, "לפני ההלל בבית הכנסת, אין אפשרות לתת לכל הקהל לברך על ארבעת המינים. ואם תאמרו שחשובי הקהל ייטלו את ארבעת המינים בברכה לפני ההלל ורק אחרי התפילה ייטלו הציבור את ארבעת המינים", המשיך החפץ חיים בחלחלה גלויה, "הלא זהו משחק באש! אם מישהו יחשוב שגם לו מגיע לנענע את ד' המינים יחד עם ראשי הקהל ובסופו של דבר לא יקבל – נמצאנו פוגעים באיש ישראל שזו עבירה מדאורייתא, בשביל לקיים 'נענועים' שהם מדרבנן. "אלא מה, שרק אני אטול את ארבעת המינים בברכה לפני ההלל? מי אני ומה חיי שאזכה לבדי במצווה שכולם נושאים אליה עיניים..."

סיפור

הכותרת שקידמה את פני קוראי העיתונים בבוקרו של יום שלישי י"ט באלול תש"פ, נראתה כלקוחה מעולם רפואי רשלני. היא בישרה כי: 'ניתוח דחוף של תינוק נדחה כי הוגדר בטעות כחיובי לנגיף, למרות תוצאה שלילית בבדיקות'. בכתבה מסופר על תינוק שהוצרך לעבור ניתוח דחוף ומורכב, ולקראתו - נבדק אם נדבק בנגיף. התוצאה היתה שלילית אולם נרשמה כחיובית, הניתוח נדחה, משרד הבריאות נאלץ להתנצל ולהסביר, בקיצור - תקרית לא נעימה. אולם מאחורי הסיפור המוזר-משונה הזה, מסתתר סיפור הרבה יותר גדול, אותו שמעתי מאחי הר"ר אליעזר הי"ו, המכיר את המשפחה מקרוב. ומעשה שהיה כך היה:

למשפחה ג. נולד תינוק, שעד מהרה אובחן כסובל משלל מומים. הוא הוצרך למעקב רפואי והשגחה קפדנית, כל זאת - לקראת שרשרת ניתוחים בלב, בריאות ובמערכת העיכול, אשר נגזר עליו לעבור. בשל גילו הצעיר, הבינו הרופאים כי לא ניתן להעביר ילד כה פעוט שרשרת ניתוחים כה מורכבת, ואין מנוס מלעשות ניתוח אחד - גדול ומקיף, בו ישתתפו שלושה פרופסורים המומחים ביותר בתחומם, וכל אחד יבצע את חלקו בניתוח - מתוך תקווה כי המומים כולם ייפתרו באותו ניתוח.

אלא שכדי להכניס שלושה פרופסורים מומחים לחדר ניתוח אחד - נדרשת מלאכת תיאום לא פשוטה. ראשית, נדרש חדר ניתוח מתאים לטיפול בניתוח כה מורכב ומסועף, בו יכחו שלושה פרופסורים וצוותותיהם, לצד רופא מלווה ורופא מרדים, במשך שעות ארוכות. חדר הניתוח גם חייב להיות בבית חולים שערך לטפל בכל סוג של הסתבכות בתחומים המנותחים.

ההורים עשו מעל ומעבר, פעלו מול טובי המומחים וגדולי העסקנים, ובמשך כחצי שנה נמשכה מלאכת התיאום, עד שנקבע מועד לניתוח, באחד מימי חודש אלול תש"פ. צוות ייעודי הוכן לצורך הכנת הניתוח, רופא מרדים הועמד בכוננות, ושלושת הפרופסורים פינו את אותו היום ביומן. הכל היה מוכן ומזומן, ואז...

הנגיף שהסתער על העולם וחולל מהומה בכל רחבי תבל, התערב גם כאן. כחלק מההכנות לניתוח, היה על התינוק לעבור בדיקה ולהימצא שלילי לנגיף. גם לפני האזהרה הזו שמרו ההורים על בנם כאתרוג עטוף, ולאחריה - השמירה הוכפלה ושולשה. איש מהם לא יצא מהבית במשך כחודש ימים, בכל פעם שהתקרבו אליו עטו מסיכה, התינוק היה שמור ומוגן.

ולמרות זאת, כשנערכה הבדיקה כמה ימים לפני מועד הניתוח, התוצאה שנרשמה היתה: חיובי. כן, התינוק חיובי לנגיף. ההורים הבינו שזה לא יתכן, זה פשוט לא יכול לקרות. לא היה לו ממי להידבק, אין סיכוי בעולם שהתוצאה הזו נכונה. הם מיהרו לבקש בדיקה נוספת, ולמרות שבדרך כלל בקשה כזו אינה מאושרת - לנוכח גורליות הניתוח וחשיבותו הבדיקה בוצעה, וטענתם הוכחה: בבדיקה השנייה התוצאה היתה שלילית, כלומר - הניתוח יוכל להתקיים במועדו.

האכן כן? - מה פתאום... הואיל והתוצאה 'חיובי' נרשמה במערכות המידע של משרד הבריאות, התוצאה השנייה לא יכולה להירשם לפני תום עשרה ימים מקביעת התוצאה הראשונה. כלומר: אין ספק שהתינוק שלילי לנגיף, ועדיין - התוצאה הרשומה על שמו תישאר שהוא חיובי. וכשזה המצב - הניתוח המורכב והדחוף אחת דינו להידחות!

ההורים פתחו במסע לחצים ושתדלנות, טובי העסקנים נחצו לסייע, מיטב המומחים ניאוו להפעיל את השפעתם - אולם כל אלה לא הועילו. התוצאה הרשומה על שם התינוק נותרה חיובית, בעוד הוא שלילי לחלוטין, נטול כל קשר עם הנגיף. ההורים המודאגים הוסיפו להשתדל, אולם סמכו ידיהם על בורא עולם, המנווט את התוצאות והקובע את מועדי הניתוחים לפי רצונו. כל העת הזכירו לעצמם כי לא משרד הבריאות מנהל את העניינים, מי שמנהל את העניינים הוא משרדו של בורא עולם!

בבוקר מועד הניתוח התקשרו מבית החולים, והודיעו כי הואיל והתינוק מאובחן כחיובי לנגיף - הניתוח מבוטל ויתקיים במועד אחר. ההורים הבינו כי זה סוף פסוק, המאמץ הסתיים בכישלון. תשעה חודשים של התרוצצויות - הסתיימו במפח נפש. הם ראו את העניין כקומה נוספת בנסיון הכבד שהם עוברים בגידול ורפואת הילד, ורק ביקשו מאבא שבשמים להמשיך להנחותם בדרכו שלו, כשהם אינם מבינים למה ומדוע, רק מתמודדים בגבורה...

אלא שבשעת ערב חלה תפנית דרמטית בעלילה. אחד הרופאים התקשר להורים, ובקול נרגש אמר להם: 'אני מתקשר רק כדי שתדעו שבורא עולם אוהב אתכם, שומר עליכם ומגן על בנכם...' - זה היה הפתיה, ואז נחשפו ההורים לנס עצום:

מתברר, כי באופן חריג חלה באותו יום תקלה במערכת החשמל של חדרי הניתוח. כמה וכמה ניתוחים נדחו, מנותחים שהוכנו, היו בצום, שתו תכשירים, הוכנו להרדמה - כולם שבו למחלקות שבורים ומאוכזבים, כי הניתוחים לא התבצעו. רק תינוק אחד - היתה לו נפשו לשלל. הבן שלהם. בשל הימחדל' ברישום תוצאות הבדיקות - הוא כלל לא החל את ההכנה לניתוח, לא החל בצום, לא עבר בדיקות מקדימות, לא החל בהרדמה. הסיוט נחסך ממנו, פשוט כך!

מדעים! מתברר כי אין 'מקרה' בעולם, אין 'ימחדל', אין 'רשלנות'. יש יד גדולה וטובה של אבא שבשמים, שמשבש תוצאות של בדיקות, שרושם תוצאות שגויות במערכות מידע, שחוסם את כל השתדלנויות והבקשות, שלא מאפשר למשרד הבריאות לחזור בו מתוצאה מוטעית - - - והכל, כדי להציל תינוק פעוט מהשלבים המורכבים של ההכנה לניתוח כה מסובך, וביטולו ברגע האחרון!

כשהאב סיפר את הסיפור, ביקש מכולנו להוסיף תפילה לרפואת בנו, התינוק מיכאל בן יטל לרפואה שלימה, התינוק שמוכיח שתשובה 'חיובית' היא באמת חיובית! רבים כל כך מקבלים תשובה 'חיובי לנגיף' וחשים שחיהם השתבשו באחת, ואינם יודעים כי כל 'חיובי' הוא חיובי באמת, כי בורא עולם יש לו תוכנית משלו, והתשובה החיובית היא הנכונה והטובה ביותר עבורם, אף שאינם מבינים למה!

אחים יקרים, מי מאיתנו לא נתקל ב'תקרית', ב'ימחדל', ב'מקרה', ב'שיבוש', במשהו שלא הלך כמתוכנן וכשורה. מצות סוכה מזמינה את כולנו להיכנס לחיקו של אבא, ולראות אורות נוצצים משמים מבין חרכי הסכך, מחדדים את ההבנה כי הכל כאן מפוקח ומנוהל, מנווט ומסודר, בצורה הטובה ביותר ועל ידי האב הטוב ביותר.

כל שנותר לנו הוא רק להתחזק ולהאמין, לקוות ולבטוח בו. כל שנותר לנו הוא לצאת מהתפיסה שאנחנו יודעים וקובעים, מתאמצים ועוזרים, מטפלים ויוצרים, ולהבין שאנחנו עושים רק השתדלות - אבל הכל הכל בידיו, וטוב שכן. וככל שנצא מהתפיסה שהבית שלנו הוא 'דירת קבע' מבוססת ואיתנה, ונבין כי אדרבה - החיים ב'דירת עראי', בידיו האהובות של אבא הם הטובים באמת, כך נזכה בחיים מוארים בשמחת אמת, כל החיים, וכל ימות השנה!